

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 3. září 2019 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Miroslava Kramáře a Jindřišky Pableové,

takto:

Obžalovaný

R.T., nar. XXXXX v XXXXX, předseda představenstva společnosti XXXXX

uznává se vinným, že

I.

jako jednatel společnosti **XXXXX**, zahrnul v rozporu s ustanovením §§ 23-24 zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů a v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1, 2 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty do účetnictví této společnosti níže specifikované faktury za poskytnuté reklamní služby, jejichž cena však byla extrémně navýšena, o čemž věděl a s cílem neoprávněně snížit daňový základ z vysokých příjmů společnosti následně podal prostřednictvím daňové poradkyně M.T.u Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou

A.1)

dne 10. 7. 2012 přiznání k dani z příjmu právnické osoby (dále jen DPPO) za zdaňovací období **18. 2. 2011 – 31. 12. 2011**, do něhož zahrnul faktury

- 1) 2011072202 ze dne 22. 7. 2011, na částku 390 000 Kč bez DPH, od spol. **XXXXX**, kdy cena obvyklá byla 50 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 340 000 Kč,
- 2) 2011082902 ze dne 29. 8. 2011, na částku 453 000 Kč bez DPH, od spol. **XXXXX**, kdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

cena obvyklá byla 50 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 403 000 Kč,

- 3) 2011092302 ze dne 23. 9. 2011, na částku 495 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 56 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 439 000 Kč,
- 4) 2011092602 ze dne 26. 9. 2011, na částku 345 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 325 500 Kč,
- 5) 2011100702 ze dne 7. 10. 2011, na částku 465 300 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 10 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 455 300 Kč,
- 6) 2011101002 ze dne 10. 10. 2011, na částku 495 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 56 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 439 000 Kč,
- 7) 2011101801 ze dne 18. 10. 2011, na částku 465 300 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 31 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 434 300 Kč,
- 8) 2011102402 ze dne 24. 10. 2011, na částku 729 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 709 600 Kč,
- 9) 2011102502 ze dne 25. 10. 2011, na částku 465 300 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 31 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 434 300 Kč,
- 10) 2011111101 ze dne 11. 11. 2011, na částku 512 750 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 10 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 502 750 Kč,
- 11) 2011111602 ze dne 16. 11. 2011, na částku 548 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 56 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 492 500 Kč,
- 12) 2011111604 ze dne 16. 11. 2011, na částku 990 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 14 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 975 500 Kč,
- 13) 2011111802 ze dne 18. 11. 2011, na částku 798 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 24 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 774 000 Kč,
- 14) 2011112202 ze dne 22. 11. 2011, na částku 565 400 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 56 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

509 400 Kč,

- 15) 2011112303 ze dne 23. 11. 2011, na částku 972 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 30 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 942 800 Kč,
- 16) 2011121302 ze dne 13. 12. 2011, na částku 498 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 56 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 442 800 Kč,
- 17) 2011122103 ze dne 23. 12. 2011, na částku 991 300 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 971 300 Kč,
- 18) 2011122701 ze dne 27. 12. 2011, na částku 981 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 14 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 966 500 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 10 557 550 Kč a zkrátil tak DPPO za rok 2011 o **2 005 830 Kč**,

A.2)

dne 26. 6. 2013 přiznání k DPPO za zdaňovací období **1. 1. 2012 – 31. 12. 2012**, do něhož zahrnul faktury

- 1) 2012010902 ze dne 9. 1. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, a č. 2012012602 ze dne 26. 1. 2012, na částku 485 500 Kč, obě od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení v součtu o 951 000 Kč,
- 2) 2012011601 ze dne 16. 1. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 14 167 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 471 333 Kč,
- 3) 2012012404 ze dne 24. 1. 2012, na částku 525 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 17 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 508 500 Kč,
- 4) 2012020904 ze dne 9. 2. 2012, na částku 579 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 35 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 544 000 Kč,
- 5) 2012021503 ze dne 15. 2. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

465 500 Kč,

- 6) 2012022704 ze dne 27. 2. 2012, na částku 590 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 571 300 Kč,
- 7) 2012030903 ze dne 9. 3. 2012, na částku 495 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 405 500 Kč,
- 8) 2012031603 ze dne 16. 3. 2012, na částku 535 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 515 200 Kč,
- 9) 2012031904 ze dne 19. 3. 2012, na částku 782 400 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 762 400 Kč,
- 10) 2012032003 ze dne 20. 3. 2012, na částku 799 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 21 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 778 200 Kč,
- 11) 2012032602 ze dne 26. 3. 2012, na částku 493 700 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 403 700 Kč,
- 12) 2012041204 ze dne 12. 4. 2012, na částku 489 900 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 469 900 Kč,
- 13) 2012042402 ze dne 24. 4. 2012, na částku 486 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 467 300 Kč,
- 14) 2012042601 ze dne 26. 4. 2012, na částku 539 830 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 18 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 521 830 Kč,
- 15) 2012051803 ze dne 18. 5. 2012, na částku 449 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 500 Kč,
- 16) 2012052403 ze dne 24. 5. 2012, na částku 452 750 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

432 750 Kč,

- 17) 23051262 ze dne 23. 5. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 18) 29051268 ze dne 29. 5. 2012, na částku 448 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 100 Kč,
- 19) 11061281 ze dne 11. 6. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 20) 15061287 ze dne 15. 6. 2012, na částku 648 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 628 200 Kč,
- 21) 260712116 ze dne 26. 7. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 22) 270712119 ze dne 27. 7. 2012, na částku 398 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 378 600 Kč,
- 23) 310712127 ze dne 31. 7. 2012, na částku 399 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 379 000 Kč,
- 24) 230812134 ze dne 23. 8. 2012, na částku 387 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 367 500 Kč,
- 25) 280812139 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 50 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 377 500 Kč,
- 26) 280812151 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 407 500 Kč,
- 27) 290812154 ze dne 29. 8. 2012, na částku 399 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

379 800 Kč,

- 28) 300812163 ze dne 30. 8. 2012, na částku 399 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 379 800 Kč,
- 29) 241012210 ze dne 24. 10. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 30) 144442231 ze dne 14. 11. 2012, na částku 412 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 120 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 292 600 Kč,
- 31) 141112233 ze dne 14. 11. 2012, na částku 395 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 150 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 245 000 Kč,
- 32) 281212249 ze dne 28. 12. 2012, na částku 398 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 25 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

373 000 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 14 993 513 Kč a zkrátil tak DPPO za rok 2012 o **2 848 767 Kč**,

B.1)

dne 22. 10. 2011 přiznání k dani z přidané hodnoty (dále jen DPH) za zdaňovací období **III. čtvrtletí 2011**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A1/1-4 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za III. čtvrtletí 2011 o 336 700 Kč,

B.2)

dne 1. 2. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **IV. čtvrtletí 2011**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A1/5-18 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za IV. čtvrtletí 2011 o 1 895 810 Kč,

B.3)

dne 27. 2. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **leden 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/1-3 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za leden 2012 o 396 400 Kč,

B.4)

dne 27. 3. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **únor 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/4-6 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za únor 2012 o 331 060 Kč,

B.5)

dne 27. 4. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **březen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/7-11 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za březen 2012 o 621 200 Kč,

B.6)

dne 30. 5. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **duben 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/12-14 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za duben 2012 o 303 216 Kč,

B.7)

dne 26. 6. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **květen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/15-18 včetně DPH,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

čímž zkrátil DPH za květen 2012 o 356 070 Kč,

B.8)

dne 1. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/19-20 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červen 2012 o 215 540 Kč,

B.9)

dne 28. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červenec 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/21-23 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červenec 2012 o 245 420 Kč,

B.10)

dne 26. 9. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **srpen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/24-28 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za srpen 2012 o 408 420 Kč,

B.11)

dne 28. 11. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **říjen 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem I.A2/29 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za říjen 2012 o 85 900 Kč,

B.12)

dne 3. 1. 2013 přiznání k DPH za zdaňovací období **listopad 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body I.A2/30-31 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za listopad 2012 o 161 520 Kč,

B.13)

dne 25. 1. 2013 přiznání k DPH za zdaňovací období **prosinec 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem I.A2/32 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za prosinec 2012 o 79 600 Kč,

a za zdaňovací období III. a IV. čtvrtletí 2011 a leden – srpen a říjen - prosinec 2012 tak zkrátil DPH o 5 436 856 Kč,

a celkově zkrácením DPPO a DPH **pod bodem I.** způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Kraj Vysočina, územní pracoviště Žďár nad Sázavou, **škodu ve výši 10 291 453 Kč,**

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

II.

jako předseda představenstva společnosti **XXXXXX**, zahrnul a v rozporu s ustanovením §§ 23-24 zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů a v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1, 2 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty do účetnictví této společnosti níže specifikované faktury za poskytnuté reklamní služby, jejichž cena však byla extrémně navýšena, o čemž věděl a s cílem neoprávněně snížit daňový základ z vysokých příjmů společnosti následně podal prostřednictvím daňové poradkyně M.T.u Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou

A.1)

dne 11. 7. 2012 přiznání k DPPO za zdaňovací období **1. 1. 2011 – 31. 12. 2011**, do něhož zahrnul faktury

- 1) 2011112401 ze dne 24. 11. 2011, na částku 495 500 Kč bez DPH a č. 2011122102 ze dne 22. 12. 2011, na částku 495 500 Kč bez DPH, obě od spol. **XXXXXX**, kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení v souhrnu o 971 000 Kč,
- 2) 2011120103 ze dne 1. 12. 2011, na částku 498 600 Kč bez DPH, od spol. **XXXXXX**, kdy cena obvyklá byla 12 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 486 100 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 1 457 100 Kč a zkrátil tak DPPO za rok 2011 o **276 830 Kč**,

A.2/

dne 30. 6. 2013 přiznání k DPPO za zdaňovací období od **1. 1. 2012 – 31. 12. 2012**, do něhož zahrnul faktury

- 1) 2012012401 ze dne 24. 1. 2012, na částku 525 500 Kč bez DPH, od spol. **XXXXXX**, kdy cena obvyklá byla 17 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 508 500 Kč,
- 2) 2012010904 ze dne 9. 1. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, a č. 2012012604 ze dne 26. 1. 2012, na částku 485 500 Kč, obě od spol. **XXXXXX**, kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení v součtu o 951 000 Kč,
- 3) 2012020901 ze dne 9. 2. 2012, na částku 579 000 Kč bez DPH, od spol. **XXXXXX**, kdy cena obvyklá byla 35 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 544 000 Kč,
- 4) 2012021501 ze dne 15. 2. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, od spol. **XXXXXX**, kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

465 500 Kč,

- 5) 2012022702 ze dne 27. 2. 2012, na částku 590 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 571 300 Kč,
- 6) 2012030901 ze dne 9. 3. 2012, na částku 495 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 405 500 Kč,
- 7) 2012031604 ze dne 16. 3. 2012, na částku 535 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 515 200 Kč,
- 8) 2012031901 ze dne 19. 3. 2012, na částku 782 400 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 762 400 Kč,
- 9) 2012032004 ze dne 20. 3. 2012, na částku 799 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 21 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 778 200 Kč,
- 10) 2012041201 ze dne 12. 4. 2012, na částku 489 900 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 469 900 Kč,
- 11) 2012042404 ze dne 24. 4. 2012, na částku 486 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 467 300 Kč,
- 12) 2012051802 ze dne 18. 5. 2012, na částku 449 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 500 Kč,
- 13) 2012052402 ze dne 24. 5. 2012, na částku 452 750 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 432 750 Kč,
- 14) 29051275 ze dne 29. 5. 2012, na částku 448 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 100 Kč,
- 15) 15061286 ze dne 15. 6. 2012, na částku 648 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

628 200 Kč,

- 16) 270712123 ze dne 27. 7. 2012, na částku 398 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 378 600 Kč,
- 17) 310712124 ze dne 31. 7. 2012, na částku 399 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 379 000 Kč,
- 18) 230812129 ze dne 23. 8. 2012, na částku 387 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 367 500 Kč,
- 19) 280812150 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 407 500 Kč,
- 20) 280812142 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 50 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 377 500 Kč,
- 21) 290812156 ze dne 29. 8. 2012, na částku 399 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 379 800 Kč,
- 22) 300812159 ze dne 30. 8. 2012, na částku 399 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

379 800 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 11 028 050 Kč a zkrátil tak DPPO za rok 2012 o **2 095 320 Kč**,

B.1)

dne 23. 12. 2011 přiznání k DPH za zdaňovací období **listopad 2011**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem II.A1/1 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za listopad 2011 o 99 100 Kč,

B.2)

dne 1. 2. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **prosinec 2011**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A1/1-2 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za prosinec 2011 o 198 820 Kč,

B.3)

dne 27. 2. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **leden 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/1-2 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za leden 2012 o 299 300 Kč,

B.4)

dne 27. 3. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **únor 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/3-5 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za únor 2012 o 331 060 Kč,

B.5)

dne 27. 4. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **březen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/6-9 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za březen 2012 o 522 460 Kč,

B.6)

dne 1. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **duben 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/10-11 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za duben 2012 o 195 340 Kč,

B.7)

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

dne 2. 7. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **květen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/12-14 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za květen 2012 o 270 170 Kč,

B.8)

dne 1. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červen 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem II.A2/15 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červen 2012 o 129 640 Kč,

B.9)

dne 28. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červenec 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/16-17 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červenec 2012 o 159 520 Kč,

B.10)

dne 27. 9. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **srpen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body II.A2/18-22 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za srpen 2012 o 408 420 Kč,

a za zdaňovací období listopad – prosinec 2011 a leden – srpen 2012 tak zkrátil DPH o 2 613 830 Kč,

a celkově zkrácením DPPO a DPH pod **bodem II.** způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Kraj Vysočina, územní pracoviště Žďár nad Sázavou škodu ve výši **4 985 980 Kč**,

III.

jako jednatel společnosti **XXXXXX** zahrnul v rozporu s ustanovením §§ 23-24 zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů a v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1, 2 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty do účetnictví této společnosti níže specifikované faktury za poskytnuté reklamní služby, jejichž cena však byla extrémně navýšena, o čemž věděl a s cílem neoprávněně snížit daňový základ z vysokých příjmů společnosti následně podal prostřednictvím daňové poradkyně M.T.u Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou,

A.1)

dne 10. 7. 2012 přiznání k DPPO za zdaňovací období **23. 9. 2011 – 31. 12. 2011**, do něhož zahrnul fakturu

- 1) 2011111803 ze dne 18. 11. 2011, na částku 798 000 Kč bez DPH, od spol. **XXXXX** ,

kdy cena obvyklá byla 24 000 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 774 000 Kč a zkrátit tak DPPO za rok 2011 o **147 060 Kč**,

A.2)

dne 8. 9. 2013 přiznání k DPPO za zdaňovací období **1. 1. 2012 – 31. 12. 2012**, do něhož zahrnul faktury

- 1) 2012010903 ze dne 9. 1. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, a č. 2012012603 ze dne 26. 1. 2012, na částku 485 500 Kč, obě od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení v součtu o 951 000 Kč,
- 2) 2012012403 ze dne 24. 1. 2012, na částku 525 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 17 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 508 500 Kč,
- 3) 2012020902 ze dne 9. 2. 2012, na částku 579 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 35 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 544 000 Kč,
- 4) 2012021502 ze dne 15. 2. 2012, na částku 485 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 465 500 Kč,
- 5) 2012022701 ze dne 27. 2. 2012, na částku 590 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 571 300 Kč,
- 6) 2012031903 ze dne 19. 3. 2012, na částku 782 400 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 762 400 Kč,
- 7) 2012032002 ze dne 20. 3. 2012, na částku 799 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 21 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 778 200 Kč,
- 8) 2012030904 ze dne 9. 3. 2012, na částku 495 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 405 500 Kč,
- 9) 2012031602 ze dne 16. 3. 2012, na částku 535 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 515 200 Kč,
- 10) 2012032603 ze dne 26. 3. 2012, na částku 493 700 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

403 700 Kč,

- 11) 2012041203 ze dne 12. 4. 2012, na částku 489 900 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 469 900 Kč,
- 12) 2012042401 ze dne 24. 4. 2012, na částku 486 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 467 300 Kč,
- 13) 2012042602 ze dne 26. 4. 2012, na částku 539 830 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 18 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 521 830 Kč,
- 14) 2012051804 ze dne 18. 5. 2012, na částku 449 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 500 Kč,
- 15) 2012052401 ze dne 24. 5. 2012, na částku 452 750 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX , kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 432 750 Kč,
- 16) 23051265 ze dne 23. 5. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 17) 29051266 ze dne 29. 5. 2012, na částku 448 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 100 Kč,
- 18) 11061283 ze dne 11. 6. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 19) 15061288 ze dne 15. 6. 2012, na částku 648 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 628 200 Kč,
- 20) 310712126 ze dne 31. 7. 2012, na částku 399 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 379 000 Kč,
- 21) 260712115 ze dne 26. 7. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

414 500 Kč,

- 22) 270712118 ze dne 27. 7. 2012, na částku 398 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 378 600 Kč,
- 23) 230812132 ze dne 23. 8. 2012, na částku 387 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 367 500 Kč,
- 24) 280812140 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 50 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 377 500 Kč,
- 25) 280812153 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 407 500 Kč,
- 26) 300812160 ze dne 30. 8. 2012, na částku 399 800 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 379 800 Kč,
- 27) 241012208 ze dne 24. 10. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 28) 141112234 ze dne 14. 11. 2012, na částku 395 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 150 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 245 000 Kč,
- 29) 281212249 ze dne 28. 12. 2012, na částku 398 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 25 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

373 000 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 13 849 780 Kč a zkrátil tak DPPO za rok 2012 o **2 750 586 Kč**,

B.1)

dne 23. 12. 2011 přiznání k DPH za zdaňovací období **listopad 2011**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem III.A1/1 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za listopad 2011 o 159 600 Kč,

B.2)

dne 27. 2. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **leden 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/1-2 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za leden 2012 o 299 300 Kč,

B.3)

dne 27. 3. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **únor 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/3-5 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za únor 2012 o 331 060 Kč,

B.4)

dne 27. 4. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **březen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/6-10 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za březen 2012 o 621 200 Kč,

B.5)

dne 28. 5. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **duben 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/11-13 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za duben 2012 o 303 306 Kč,

B.6)

dne 25. 6. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **květen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/14-17 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za květen 2012 o 356 070 Kč,

B.7)

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

dne 1. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/18-19 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červen 2012 o 215 540 Kč,

B.8)

dne 28. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červenec 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/20-22 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červenec 2012 o 245 420 Kč,

B.9)

dne 26. 9. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **srpen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body III.A2/23-26 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za srpen 2012 o 328 460 Kč,

B.10)

dne 28. 11. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **říjen 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem III.A2/27 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za říjen 2012 o 85 900 Kč,

B.11)

dne 21. 12. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **listopad 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem III.A2/28 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za listopad 2012 o 79 000 Kč,

B.12)

dne 25. 1. 2013 přiznání k DPH za zdaňovací období **prosinec 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem III.A2/29 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za prosinec 2012 o 79 600 Kč,

a za zdaňovací období listopad 2011 a leden – srpen a říjen – prosinec 2012 tak zkrátil DPH o 3 104 456 Kč,

a celkově zkrácením DPPO a DPH pod **bodem III.** způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Kraj Vysočina, územní pracoviště Žďár nad Sázavou škodu ve výši **6 002 102 Kč**,

IV.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

na základě plné moci udělené jednatelkou L.K., nar. XXXXX, zahrnul v rozporu s ustanovením §§ 23-24 zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů a v rozporu s ustanovením § 72 odst. 1, 2 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty do účetnictví společnosti XXXXX (později XXXXX), níže specifikované faktury za poskytnuté reklamní služby, jejichž cena však byla extrémně navýšena, o čemž věděl a s cílem neoprávněně snížit daňový základ z vysokých příjmů společnosti následně podal prostřednictvím daňové poradkyně M.T. u Finančního úřadu v Jihlavě

A.1)

dne 27. 6. 2013 přiznání k DPPO za zdaňovací období **2. 3. 2012 – 31. 12. 2012**, do něhož zahrnul faktury

- 1) 2012032601 ze dne 26. 3. 2012, na částku 493 700 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 403 700 Kč,
- 2) 2012032701 ze dne 27. 3. 2012, na částku 798 400 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení v součtu o 708 400 Kč,
- 3) 2012042001 ze dne 20. 4. 2012, na částku 496 300 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 90 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 406 300 Kč,
- 4) 2012042603 ze dne 26. 4. 2012, na částku 539 830 Kč bez DPH, od spol. XXXXX , kdy cena obvyklá byla 18 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 521 830 Kč,
- 5) 29051271 ze dne 29. 5. 2012, na částku 448 600 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 19 500 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 429 100 Kč,
- 6) 23051263 ze dne 23. 5. 2012, na částku 429 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 15 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 414 500 Kč,
- 7) 15061285 ze dne 15. 6. 2012, na částku 648 200 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 628 200 Kč,
- 8) 280812152 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 407 500 Kč,
- 9) 280812141 ze dne 28. 8. 2012, na částku 427 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 50 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

377 500 Kč,

10) 230812130 ze dne 23. 8. 2012 na částku 387 500 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o 367 500 Kč,

11) 250912183 ze dne 25. 9. 2012, na částku 425 000 Kč bez DPH, od spol. XXXXX, s.r.o., kdy cena obvyklá byla 20 000 Kč, čímž došlo k neopodstatněnému navýšení o

405 000 Kč,

čímž došlo k neopodstatněnému navýšení výdajů o částku 5 069 530 Kč a zkrátil tak DPPO za rok 2012 o **943 740 Kč**,

B.1)

dne 26. 4. 2012 řádné a dne 23. 5. 2012 dodatečné přiznání k DPH za zdaňovací období **březen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body IV.A1/1-2 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za březen 2012 o 258 420 Kč,

B.2)

dne 28. 5. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **duben 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body IV.A1/3-4 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za duben 2012 o 207 226 Kč,

B.3)

dne 27. 6. 2012 řádné a dne 2. 7. 2012 dodatečné přiznání k DPH za zdaňovací období **květen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body IV.A1/5-6 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za květen 2012 o 175 620 Kč,

B.4)

dne 10. 8. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **červen 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem IV.A1/7 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za červen 2012 o 129 640 Kč,

B.5)

dne 25. 9. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **srpen 2012**, do něhož zahrnul faktury uvedené pod body IV.A1/8-10 včetně DPH,

čímž zkrátil DPH za srpen 2012 o 248 500 Kč,

B.6)

dne 25. 10. 2012 přiznání k DPH za zdaňovací období **září 2012**, do něhož zahrnul fakturu uvedenou pod bodem IV.A1/11,

čímž zkrátil DPH za září 2012 o 85 000 Kč,

a za zdaňovací období březen – červen, srpen – září 2012 tak zkrátil DPH o 1 104 406 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

a celkově zkrácením DPPO a DPH pod **bodem IV.** způsobil České republice zastoupené Finančním úřadem pro Kraj Vysočina, územní pracoviště Jihlava, škodu ve výši **2 048 146 Kč**,

a celkově tak svým jednáním popsáním pod **body I. – IV.** způsobil České republice zastoupené Finančními úřady ve Žďáru nad Sázavou a v Jihlavě škodu ve výši **23 327 681 Kč**,

tedy

ve velkém rozsahu zkrátil daň,

čímž spáchal

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

6,5 (šest a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně jejich zastupování na základě plné moci na dobu

6 (šesti) roků.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový děj.
2. Obžalovaný R.T. jako jednatel společností XXXXX a XXXXX, dále jako předseda představenstva společnosti XXXXX a konečně jako osoba zplnomocněná jednatelem společnosti XXXXX v období let 2011-2012, v rozporu se zákonem č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů a v rozporu se zákonem č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty zahrnoval do účetnictví uvedených čtyřech společností faktury vystavené za činnost, která měla vždy společný jmenovatel, a to reklamní služby, které měly být pro tyto společnosti prováděny, přičemž však věděl, že fakturované ceny za reklamní služby jsou extrémně navýšeny a s cílem neoprávněně snížit daňový základ z vysokých příjmů uvedených společností následně podával prostřednictvím daňové poradkyně u Finančních úřadů ve Žďáru nad Sázavou a v Jihlavě příznání k DPPO a k DPH a celkově tak způsobil České republice zastoupené uvedenými správci daně škodu ve výši 23 327 681 Kč.
3. Výše uvedené skutečnosti soud zjistil výsledkem obžalovaného, výsledkem svědků P.P., M.S. a T.K., dále čtením svědeckých výpovědí I.H., L.K., E.B. a L.V., výsledkem znalců z oboru ekonomika, odvětví ekonomická odvětví různá a došlo i k předložení obsahu spisového materiálu stranám k nahlédnutí a provedení těch z důkazů, které byly požadovány.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

4. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených v hlavním líčení a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu včetně obhajoby obžalovaného dospěl soud k následujícím závěrům.
5. Obžalovaný R.T. (č. l. 1744-1748, 2221-2223) uvedl, že v roce 2003-2007 působil jako řidič cisternového vozidla a od roku 2007 začal podnikat v dopravě PHM. K tomuto účelu založil společnost XXXXX, která se zabývala velkoobchodem PHM, a dále XXXXX, která se zabývala provozováním čerpacích stanic a maloobchodem PHM, dále XXXXX, která se zabývala pronájmem dopravní techniky a pronájmem nemovitostí a pro účely dodávek PHM na trh v České republice pak vznikla společnost XXXXX, kde on nefiguroval, ale nabídl post jednatelky přítelkyni L.K., ale bez něho by tato společnost nikdy nevznikla a ani nemohla fungovat. Probíhalo to tak, že jí říkal, komu má zavolat a co mu má říct, on byl tím, kdo určoval, kde se PHM nakoupí a komu a za jakou cenu se prodá. Podnikání věnoval sedm let života, pracoval 12-16 hodin denně, aniž by čerpal dovolenou, což se projevilo na jeho zdravotním stavu. Všechny uvedené společnosti vedl pouze on, a to od začátku jejich založení. Chtěl vybudovat největší společnost zabývající se dopravou PHM v České republice a jednu z největších distribučních společností. Pokud jde o reklamní služby, které jsou předmětem obvinění, pak zpochybňování jeho kroků nerozumí, neboť on v dobré víře investoval prostředky do reklamních služeb, které v tu dobu nepovažoval za nadhodnocené a v tomto ohledu jednal pouze s panem K. a s panem S., kterým důvěřoval a o nějakých účelových řetězcích společností, které se měly na reklamních službách podílet, mu není nic známo. Částky, které byly následně fakturovány a jím propláceny, představovaly jejich nabídku, kterou akceptoval, neboť se jednalo o profesionály. Navíc se věnoval pouze rozšiřování svých společností a na jiné činnosti neměl moc času. O tom, zda jsou navrhované částky adekvátní, vlastně nepřemýšlel a představu o tom, jaká je za obdobné služby na trhu účtována cena, vlastně neměl. Kontrolu realizace reklamních akcí neprováděl a faktury byly všechny beze zbytku propláceny. Veškeré tyto faktury se dále promítly do účetnictví společností a on byl tím, kdo podepisoval daňová přiznání. K investicím do reklamy se vlastně rozhodl na základě vlastního megalomanství, kdy se snažil vybudovat největší impérium v ČR v daném oboru. Smyslem reklamní činnosti bylo zvyšování obrátů a ziskovosti společností, které řídil. Zažalovaným skutkem se vinen necítí.
6. Svědék P.P. (č. l. 1792-1795, 2238-2241) uvedl, že někdy v roce 2010 se seznámil s jistým T. K., který mu s ohledem na jeho nedobrou finanční situaci nabídl výpomoc ve formě účasti na obchodu s reklamou pro společnosti obžalovaného. T.K. přijímal prostřednictvím své společnosti XXXXX od obžalovaného zakázky na reklamní činnost pro jeho společnosti a on se stal prostřednictvím společnosti XXXXX prostředníkem mezi společností XXXXX a další firmou v řetězci již byla společnost XXXXX. On sám tedy žádnou vlastní realizaci zakázky nedělal, pouze přijal objednávku z jedné strany a z druhé strany následně faktury, na základě kterých proběhl tok financí, tedy on přijal finanční prostředky od společnosti XXXXX a tyto přeposlal na společnost, kterou vlastnil jeho syn, a to byla společnost XXXXX (pouze proto, aby této společnosti vznikly bankovní kreditní obraty), což bylo se souhlasem pana K., dále finance z účtu společnosti XXXXX vybral v hotovosti a z těchto se účetně provedla úhrada faktur společnosti XXXXX. Fyzicky peníze předával T.K., který se pak měl nějakým způsobem vyrovnat s dodavatelem, tedy se společností XXXXX. On tuto činnost ze strany T. K. chápal jako pomoc jeho společnosti, která byla do obchodu zahrnuta, čímž mu vznikala jakási provize a zadruhé to bylo proto, že si T.K. chtěl řešit dodavatele sám. Takhle věc fungovala v letech 2011 a 2012, přičemž řádově šlo o desítky milionů Kč. Společnost XXXXX v té době víceméně nevykonávala žádnou vlastní činnost a obraty ve firmě probíhaly pouze z důvodu následného jednání společnosti s bankami o úvěr. Společnost XXXXX se zabývala stavební činností a činností obchodní. Ani jedna z těchto společností se na reklamní činnosti pro společnosti osoby obžalovaného v žádném případě nepodílela. Žádné jiné osoby a společnosti, které se na reklamní činnosti pro společnosti obžalovaného měly podílet, nezná. Částky za reklamní činnost, které přefakturovával, se mu zdály vysoké, na což se dotazoval i T. K. v tom smyslu, zda jsou reálné a bylo mu řečeno, že si zadavatel je schopen náklady obhájit u správce

daně a chápal to tak, že mají vysoké příjmy a snaží se snížit daňový základ. Jemu bylo zřejmé, že není v této věci vše úplně podle zákona a T.K. mu také jednou řekl, že nikdy nepotvrdí, že od něj nějaké peníze přebíral a doporučil mu, že by bylo vhodné, aby říkal, že finanční prostředky, které z účtu vybíral, putovaly dál k dodavatelským firmám, čímž se na počátku skutečně řídil a teprve později uvedl, jaký byl tok finančních prostředků a pravda je taková, kterou stvrdil před soudem.

7. Svědék M.S. (č. l. 1821-1827, 2255-2259) uvedl, že v předmětném období skutečně spolupracoval se společností obžalovaného v tom smyslu, že pro ně zajišťoval reklamní a marketingový servis na vybraných kulturních, sportovních a společenských akcích dle vlastního výběru objednatele. Spolupráce fungovala bezproblémově, vždy zajistili dle zadání objednatele jeho marketingovou a reklamní prezentaci na akcích a vypracovali k tomu vždy závěrečnou zprávu. Poté akci vyfakturovali a objednatel vždy zaplatil. Jednotlivé akce zajišťovali prostřednictvím subdodavatelů, přičemž on sám v těchto záležitostech vystupoval prostřednictvím společnosti XXXXX. Pokud jde o další společnosti, které se měly na reklamních akcích účastnit, pak zná společnost XXXXX zastupovanou H.K., dále XXXXX, což byl subdodavatel reklamních a marketingových agend pro společnost obžalovaného, přičemž za tuto společnost on jednal výlučně s M.P., který disponoval generální plnou mocí k zastupování této společnosti ve všech právních a ekonomických záležitostech. Dále si uvědomuje jako dalšího ze subdodavatelů reklamních služeb I.H. a konečně je mu známa v těchto souvislostech i společnost XXXXX, kterou zastupoval T.K., jakož i jeho bratr I. Pokud jde o platby, které obdržel na účet XXXXX v těchto souvislostech, pak šlo vždy o plnění z faktur vystavených jeho společností podle smluv o zajištění reklamních a marketingových služeb. Finanční prostředky vybíral v hotovosti, jelikož jejich subdodavatel XXXXX si vyžadoval úhrady v hotovosti a nikoli převodem na bankovní účet. Ceny jednotlivých dodávek byly posuzovány s ohledem na cenu obvyklou, ale dělo se tak vždy po předchozím schválení ceny objednatelem. Postup byl takový, že vždy sestavili seznam akcí společenské, sportovní nebo kulturní povahy, který zaslali k rukám objednatele, ten vytipoval akce, které vnímal jako vhodné a po jeho odsouhlasení oni provedli zajištění smluvních akcí. Cena byla určena cenovou analýzou a odsouhlasena odběratelem. Cenu reklamy ověřoval u společnosti XXXXX, která dle jeho informací prováděla zajištění akce v místě samém. K zástupci XXXXX M.P. svědek uvedl, že plnou moc měl udělenou jednatelkou této společnosti a při jejich úvodní schůzce mu předložil krom plné moci i průkaz totožnosti. Jelikož měli v té době množství klientů a nebyli schopni veškeré agendy realizovat ve vlastní režii, souhlasili s nabídkou M.P. v tom smyslu, že budou spolupracovat se společností, kterou zastupoval a zadávat mu vybrané služby tak, aby je realizoval jako klasickou subdodávku. Způsoby reklamy byly různé, ale vždy šlo zejména o reklamní banner s logem a prezentaci jednotlivých společností vlastněných obžalovaným, přičemž byla zajištěna instalace tohoto banneru v místě konání akce a dále v některých případech byly připraveny další reklamní předměty, např. kompaktní disky, jež opět sloužily k prezentaci společností obžalovaného. Bannery byly rovněž zajišťovány externě. Pokud jde o dohodu cen za reklamní činnost s objednatelem, tedy s obžalovaným, tak k již výše uvedenému svědek dodal, že s obžalovaným vždy byl projednán dopředu finanční rámec pro jednotlivé akce, v rámci kterého se mohli pohybovat. Lze tak uzavřít, že konečnou cenu vždy schvaloval obžalovaný.
8. Svědék T.K. (č. l. 1835-1839, 2259-2261) uvedl, že společnost XXXXX založil v roce 2010 společně se svým bratrem I. a předmětem této činnosti byly i reklama a marketing. Společnosti zastupované obžalovaným zná, když těmto prostřednictvím své společnosti poskytovali reklamní a marketingové plnění spočívající v prezentaci těchto společností. Pokud jde o činnost společnosti XXXXX ohledně reklamy a marketingu, pak tyto záležitosti vyřizoval výhradně on sám, nikoliv jeho bratr. Pokud jde o společnost XXXXX, pak ví, že jednatelkou byla nějaká paní K., ale veškeré záležitosti za tuto společnost vyřizoval obžalovaný. Z řetězce společností, které se na reklamní a marketingové činnosti ve prospěch společností vedených obžalovaným měly účastnit, zná pouze I.H., která zajišťovala činnosti kolem těchto akcí, i když s touto on přímo nespolečně pracoval. Dále zná společnost XXXXX, kterou zastupoval V.V., a XXXXX zastupovanou P.P., který byl jedním

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

z jejich dodavatelů reklamní činnosti. Dále je mu známa společnost XXXXX, kterou zastupuje M.S., s nímž v této věci spolupracovali. Zná rovněž společnost XXXXX zastupovanou stejným jednatelem, tedy M. S. Společnost XXXXX byla ve vztahu s reklamní činností pro společnosti obžalovaného činná v tom smyslu, že prováděli s obžalovaným výběr nabízených reklamních akcí, vyhodnocovali jejich zacílení na oblast, o kterou šlo, a zajišťovali, aby na základě výběru došlo k realizaci akcí tak, jak mělo, za kterýmžto účelem oslovovali subdodavatele, když oni sami realizaci těchto akcí nezajišťovali. Z provedených akcí pak klient dostával video nebo fotografie, z nichž se charakter akce podával. Pokud jde o XXXXX, pak na základě jejich nabídky objednali reklamní služby, zaplatili, dostali vyhodnocení akce a víc k tomu nemá co dodat. Žádné finanční prostředky v hotovosti od pana P. nikdy nedostal. Všechny akce, které byly realizovány, byly předem s obžalovaným projednávány a o jejich závěrech byly vždy sepsovány smlouvy, přičemž v době jejich podpisu byly ceny akcí vždy známy. Obžalovaný někdy s cenou litoval, ne vždy souhlasil, ale nakonec se dohodli tak, že marže jeho společnosti zůstávala v průměru kolem 6-7 %. Pokud jde o subdodavatele, pak on se může domnívat, že obžalovaný o těchto věděl, neboť se mu s touto skutečností nikdy netajil. Kromě společností, k nimž se vyjádřil výše, svědek uvedl, že další společnosti, jež se měly na zakázkách účastnit, nezná. Po provedení díla obdržela společnost XXXXX platby, které byly převážně bezhotovostní. Pokud jde o ceny dohodnuté s obžalovaným za dílo, pak tyto on chápe jako vyšší, nežli je v branži zvykem, ale nedomnívá se, že by šlo o ceny nadstandardně vysoké. Všechny vystavené faktury byly vždy obžalovaným vystaveny.

9. Svědkyňe L. K. (č. l. 1755-1758) uvedla, že na jaře roku 2012 přišla o práci a obžalovaný jí nabídl založení firmy, v čemž jí pomohl. Šlo o společnost, která nakupovala a prodávala pohonné hmoty a v této společnosti XXXXX fungovala jako jednatelka a na starosti měla nákup a prodej PHM. Tyto činnosti probíhaly na základě doporučení obžalovaného. Pokud jde o reklamní činnost pro tuto společnost, pak toto šlo mimo ni, vše zajišťoval obžalovaný. Ve společnosti fungovala asi půl roku jako pracovník, neboť celou společnost fakticky řídil obžalovaný. Je si vědoma, že ve výpisech z účtu figurovaly částky vyúčtované společností XXXXX za reklamu, o čemž ji informoval obžalovaný. Není si vědoma, že by obžalovanému vystavovala nějakou písemnou plnou moc k zastupování společnosti.
10. Svědkyňe E.B. (č. l. 1780-1782) uvedla, že zakládala společnost XXXXX v roce 2005, přičemž druhým společníkem byl H.K. a současně byla do srpna 2007 jedinou jednatelkou společnosti. Pokud jde o společnost XXXXX, tak této prodala za 2 000 Kč svůj podpis, neboť se nacházela v tíživé osobní situaci a papíry, které podepsala, neměla ani možnost číst. Za tuto společnost nikdy nejednala. O dalším dění ve společnosti XXXXX po jejím odchodu v roce 2007 jí není nic známo.
11. Svědek L.V. (č. l. 1803-1807) uvedl, že pro společnost XXXXX v minulosti prováděl nějakou reklamní činnost v tom smyslu, že reklamy nakupoval od jiných společností po předchozích konzultacích s T. K., jemuž různé akce nabízel a po odsouhlasení přeprodával realizaci další firmě. On sám ani jeho firmy však fakticky žádnou reklamní činnost nevykonávali. Byl jednatelem společnosti XXXXX, která se mj. zprostředkováním reklamy zabývala, a dále si pořídil společnost XXXXX, kterou nakonec prodal M.M. a než se tak stalo, vyvíjel v ní podnikatelskou činnost týkající se reklamy vůči společnostem XXXXX a XXXXX. Dále koupil společnost XXXXX s.r.o., se kterou však žádnou podnikatelskou aktivitu nevyvíjel a prodal ji v roce 2009. Dále je jednatelem od roku 2011 společnosti XXXXX, která rovněž možná v letech 2011-2012 prováděla i zprostředkování reklamy. Ve vztahu ke společnostem obžalovaného v minulosti zprostředkoval reklamu prostřednictvím společnosti XXXXX. Obžalovaného osobně vůbec nezná. Se společností XXXXX jednal vždy prostřednictvím T. K. Poptávka na zajištění reklamy pocházela od T. K., poptávku přeprodal a následně po realizaci akce, kterou zajistil prostřednictvím společnosti XXXXX zastupované panem R.A. došlo k úhradě provedené činnosti. On sám však nikdy nic nezpracovával. Z prostředků, které získal z realizace reklam od společnosti XXXXX hradil nákup reklamy od navazujících společností.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

12. Svědčce I.H. (č. l. 1765-1769) uvedla, že dlouhodobě podniká v produkci a reklamě, v důsledku čehož je kontaktována různými subjekty ohledně uspořádání akcí, zprostředkování reklam apod. Pokud jde o reklamy na akcích, dokáže zajistit loga, někdy i představení moderátorem, fotky z akcí, popř. individuální video a z tohoto kompletu pak tiskne záznam, jak akce proběhla a že na akci bylo vše, co ve smlouvě slíbila. Pokud jde o konkrétní společnosti reprezentované obžalovaným, pak svědkyně uvedla, že pro společnosti XXXXX, XXXXX a XXXXX v minulosti zajišťovala reklamu a u společnosti XXXXX si není jistá, spíše ne. Obžalovaného nezná a stejně tak nezná P.P., I. K., L.V., M.S. ani E.B. a ze společností zmiňovaných obžalobou, jež se měly na reklamní činnosti údajně podílet, svědkyně zná společnost XXXXX, pro kterou reklamu zajišťovala a XXXXX T.K. svědkyně označila za osobu, která se zajímala o její práci, měla s ním několik schůzek, kdy se jmenovaný snažil získat informace ohledně akcí, které zajišťuje a následně pro něho nějakou reklamní činnost zajišťovala.
13. Z výpovědi znalce Ing. Vladimíra Kuchaře (č. l. 2261-2265) se v souladu s jím zpracovaným znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví ekonomická odvětví různá (č. l. 1690-1740) podává, že ceny zaplacené společnostmi XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX za reklamu a marketing, na základě smluv se společností XXXXX s.r.o. a se společností XXXXX s.r.o. jsou výrazně nadhodnoceny proti obvyklé tržní ceně. Přínos propagace pro uvedené společnosti ve formě umístění reklamních bannerů na akcích je naprosto minimální a zcela neodpovídá částkám zaplaceným za tuto propagaci. U žádné propagační aktivity přitom nelze předem určit její přínos pro firmu ve formě růstu ekonomických ukazatelů (tržby, zisk). Standardní marže při přeprodeji reklamní akce je 15 %. Pokud jde o cenu za uvedené služby fakturovanou I.H., která také skutečně prováděla realizaci reklamních akcí, pak tato je reálná. Pokud jde o výraz „cenový benchmarking“, tak jde o jednu z metod pro stanovení cen prodávaných výrobků či služeb danou společností, avšak cenu cenového benchmarkingu nelze obecně určit. Pokud jde o vyhodnocení akcí, které byly pro firmy obžalovaného v rámci reklamní činnosti prováděny a které od těchto společností znalec získal, pak uvedl, že obsahují zejména popis akcí, avšak nejsou v nich uvedeny informace o cílové skupině a přínosu propagace na akci pro dané společnosti. S pohledu znalce je vyhodnocení akcí nedostatečné. Pokud jde o způsob určení ceny obvyklé, pak tento závisí na předmětu zkoumání, tedy dá-li se určit exaktně anebo jde o typ služby, např. – reklamní činnost. Pro tento případ je dle názoru znalce potřeba zjistit cenu poptávkou u firem, které zajišťují předmětnou službu a tím zjistit cenu, která je obvyklá. Ze zjištění je pak třeba vypočítat nějaký medián zjištěný z určitého intervalu. V daném případě postupoval tak, že poptával reklamní služby podobného nebo stejného rozsahu, o který jde v daném případě, a to u partnerů, kteří pořádali podobné akce, na kterých se předtím prezentovaly firmy obžalovaného, a z tohoto zjistil cenu za takové služby účtovanou. Snažil se nacházet akce podobného rozsahu, podobného zaměření a podobného typu, o které se jedná v zadaném případě a z těchto vycházel ve vztahu k letům 2011 a 2012. Skutečnou realizaci zadané reklamní činnosti prováděla OSVČ I.H., která si účtovala v průměru 10-15 000 Kč za banner a tuto cenu znalec považuje za reálnou. Při zadání jím zpracovaného znaleckého posudku však znalec nepostupoval obvyklým způsobem výše zmíněným, tedy stanovením nějakého intervalu a mediánu, nýbrž se snažil konkrétně dohledat akce, které se konaly v předmětných letech 2011 a 2012, a to průzkumem na internetu a dotazoval se pořadatelů, z nichž mu asi dvě třetiny odpověděly.
14. Z výpovědi znalce Dr. Ing. Vítězslava Háalka, MBA (č. l. 2309-2312) se v souladu s jeho písemně vypracovaným znaleckým posudkem z oboru ekonomika, odvětví ekonomická odvětví různá, marketing, propagace, reklama, posuzování marketingové komunikace (příloha spisového materiálu) se podává, že cena obvyklá realizovaného reklamního plnění v roce 2011 společností XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX se pohybovala v intervalu 16 947 Kč až 3 262 870 Kč a tedy je cenou obvyklou, neboť splňuje stanovený interval a pohybuje se v hodnotě 46 % stanovené maximální ceny obvyklé. Dále znalec uvedl, že cena obvyklá realizovaného reklamního plnění v roce 2012 společností XXXXX a XXXXX ve prospěch společnosti XXXXX se pohybovala v intervalu od 208 952 Kč až 20 945 878 Kč a tedy je cenou obvyklou, neboť se

pohybuje v hodnotě 60 % stanovené maximální ceny obvyklé. Dále znalec uvedl, že při znaleckých závěrech vycházel ze své databáze asi 120 znaleckých posudků, které v minulosti vypracoval, z nichž se podává, co zaplatily jiné subjekty za obdobnou reklamní činnost, jakou posuzuje v daném případě a značný rozsah minima a maxima stanovení ceny obvyklé vysvětluje tím, že smluvní partneři jsou prostě ochotni takové ceny zaplatit.

15. Z důkazů provedených ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1, 2 trestního řádu je třeba zmínit zejména na č. l.

- ve vztahu ke společnosti XXXXX
 - 36-50 – trestní oznámení správce daně,
 - 51-78 – zpráva o daňové kontrole DPPO za zdaňovací období 2011,
 - 79-128 – zpráva o daňové kontrole DPPO za zdaňovací období 2012,
 - 129-161 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období II., III. a IV. čtvrtletí 2011,
 - 162-280 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období 2012,
 - 281-303 – přiznání k DPPO a DPH za zdaňovací období 2011 a 2012,
 - 304-463 – smlouvy o dílo, faktury a vyhodnocení akcí,
 - 464-556 – smlouvy o dílo, mandátní smlouvy, faktury, příjmové pokladní doklady a další listiny,
 - ve vztahu ke společnosti XXXXX
 - 557-560 – trestní oznámení správce daně,
 - 561-574 – zpráva o daňové kontrole DPPO za zdaňovací období 2011,
 - 575-609 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období 2012,
 - 610-633 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období 2011,
 - 634-687 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období 2012,
 - 688-719 – přiznání k DPPO a DPH za rok 2011 a 2012,
 - 720-800 – smlouvy o dílo, mandátní smlouvy, faktury a vyhodnocení akcí,
 - 801-840 – dodatečné platební výměry,
 - ve vztahu ke společnosti XXXXX
 - 841-844 – trestní oznámení správce daně,
 - 845-857 – zpráva o daňové kontrole DPPO za rok 2011,
 - 858-896 – zpráva o daňové kontrole DPPO za zdaňovací období 2012,
 - 897-909 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období 2011,
 - 910-960 – zpráva o daňové kontrole DPH za zdaňovací období 2012,
 - 961-989 – přiznání k DPPO a k DPH za zdaňovací období 2011 a 2012,
 - 990-1085 – smlouvy o dílo, mandátní smlouvy, faktury a vyhodnocení akcí,
 - 1086-1088 – dodatečné platební výměry,
 - 1089-1110 – protokoly o ústním jednání u správce daně,
 - ve vztahu ke společnosti XXXXX
 - 1111-1112 – trestní oznámení správce daně,
 - 1113-1158 – zpráva o daňové kontrole DPPO a DPH za zdaňovací období 2012,
 - 1159-1184 – přiznání k DPPO a DPH za zdaňovací období 2012,
 - 1189-1241 – faktury,
 - 1242-1596 – smlouvy, faktury, pokladní doklady a protokoly o ústním jednání u správce daně,
 - 2006-2015 – grafické znázornění finančních toků a vazeb,
 - 2016-2064 – výpisy z obchodního rejstříku,
- a znalecký posudek Dr. Ing. Vítězslava Háčka, který tvoří přílohu spisového materiálu.

16. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených u hlavního líčení a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu vzal soud v úvahu i obhajobu obžalovaného a dospěl k následujícím závěrům.

17. Z výpisu z obchodního rejstříku obchodní firmy XXXXX (č. l. 2025) se podává, že jednatelem této společnosti byl od 18. 2. 2011 dosud obžalovaný R.T. Z výpisu z obchodního rejstříku obchodní

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

firmy XXXXX (č. l. 2019-2020) se podává, že předsedou představenstva této společnosti byl od 11. 7. 2011 do 26. 6. 2014 obžalovaný. Z výpisu z obchodního rejstříku obchodní firmy XXXXX (č. l. 2021) se podává, že jednatelem této společnosti byli od 23. 11. 2011 obžalovaný a P.K., nar. XXXXX, když u jmenované jednatelství skončilo dne 26. 5. 2015 a u obžalovaného trvá dosud. Z výpisu z obchodního rejstříku obchodní firmy XXXXX (č. l. 2016-2018) se podává, že jednatelkou společnosti od 2. 3. 2012 do 12. 3. 2013 byla L. K., nar. XXXXX, dále obžalovaný od 12. 3. 2013 do 24. 9. 2014 a od data 24. 9. 2014 je jednatelem R.A.

18. Z výše uvedeného je zřejmé, že skutky popsané pod bodem I. tohoto rozsudku se udály v období, kdy byl jediným jednatelem společnosti XXXXX právě obžalovaný, skutky popsané pod bodem II. se udály v období, kdy byl předsedou představenstva společnosti XXXXX obžalovaný, skutky popsané pod bodem III. se udály v období, kdy byli jednatelem společnosti XXXXX jednak obžalovaný a jednak P.K. a skutky popsané pod bodem IV. se udály v období, kdy jedinou jednatelkou společnosti byla v tomto období L. K. Z výpovědi svědkyně L.K. se přitom podává, že její účinkování ve společnosti XXXXX bylo vlastně realizací projektu obžalovaného, který jí tuto možnost nabídl, a ona přijala, avšak fungovala ve společnosti spíše jako pracovník, když pouze plnila přání a doporučení obžalovaného. Ostatně pokud jde o reklamní činnost, tuto měl na starosti výhradně obžalovaný sám. Obžalovaný výpověď svědkyně potvrdil, když uvedl, že o chod společnosti, kterou i vedl, se staral on a L. K. pouze vystavovala faktury a dělala administrativu. Písemná plná moc, na základě které by obžalovaný jednatelství od L.K. převzal, vystavena nikdy zřejmě nebyla, když ani jednomu ze jmenovaných o této není nic známo a lze tak uzavřít, že řídicí činnost ve společnosti převzal obžalovaný od počátku bez protestu jednatelky konkludentně. Stejný závěr pak lze učinit ohledně skutků popsaných pod bodem III., když společnost XXXXX v předmětném období zastupovali jednatele dva, tedy kromě obžalovaného i P.K., nicméně způsob jednání za společnost je v obchodním rejstříku v předmětném období zapsán tak, že za společnost jedná každý z jednatelem samostatně a vzhledem k tomu, že ani ta nejmenší role P.K. v této záležitosti z žádného z provedených důkazů nevyplývá a sám obžalovaný veškeré jednání ohledně reklamní činnosti vztahuje sám na sebe, je třeba uzavřít, že odpovědnou za rozhodnutí objednat, zaplatit a zaúčtovat veškeré reklamní služby reprezentované fakturacemi popsanými pod body I. – IV. tohoto rozsudku, je osoba jediná a tou je obžalovaný R.T.
19. Z výpovědi obžalovaného vyplývá, že v určitém období své podnikatelské činnosti dospěl k závěru, že obchodnímu růstu společnosti, jež řídil, prospěje zviditelnění formou reklamy a k tomuto účelu se setkal s osobami T. K. a M. S., kteří se v reklamní a marketingové činnosti pohybovali a chápal je jako profesionály. S těmito osobami, které reprezentovaly společnost XXXXX (T.K.) a XXXXX s.r.o. (M.S.), následně uzavřel celou řadu smluv o dílo, na základě kterých akce také skutečně proběhly, byly vyhodnoceny, následně došlo k vystavení faktur obsahujících smlouvenou cenu a tyto byly na pokyn obžalovaného vždy řádně a včas proplaceny. V tomto směru je tvrzení obžalovaného podepřeno i výpověďmi svědků K. a S. Tyto výpovědi jsou podloženy za společnost XXXXX smlouvami o dílo mezi XXXXX a XXXXX, mandátními smlouvami mezi XXXXX a XXXXX s.r.o., vyhodnocením akcí a fakturami na č. l. 306-360 za rok 2011 (body I.A1/1-18, B1-B2 rozsudku) a za rok 2012 na č. l. 361-463 (body A.II/1-32, B3-B13 rozsudku). Pokud jde o společnost XXXXX, jsou výše uvedené výpovědi podepřeny stejnými doklady na č. l. 720-725 za rok 2011 (body II.A1/1-2 a II.B1-B2) a na č. l. 726-798 za rok 2012 (body II.A2/1-22 a II.B3-B10 rozsudku). Pokud jde o společnost XXXXX, jsou výpovědi podepřeny výše popsanými dokumenty na č. l. 990-991 za rok 2011 (bod III.A1/1, B1 rozsudku) a na č. l. 992-1085 za rok 2012 (body III.A2/1-29, B2-B12 rozsudku). Konečně výše uvedené výpovědi dokladují za společnost XXXXX výše popsané doklady na č. l. 1189-1199 za rok 2012 (body IV.A1/1-11, B1-B6 rozsudku).
20. Následně obžalovaný popsané nákladové faktury za společnost XXXXX zahrnul do účetnictví této společnosti, jak vyplývá ze zpráv o kontrole DPPO a DPH za zdaňovací období 2011-2012 správcem daně (č. l. 51-280) a prostřednictvím daňové poradkyně podal u správce daně příznání k DPPO a DPH za zdaňovací období 2011 a 2012 (č. l. 281-303). V případě společnosti XXXXX

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

vyplývají stejné závěry ze zpráv o kontrole DPPO a DPH za zdaňovací období 2011-2012 učiněných správcem daně (č. l. 561-687) a z přiznání k DPPO a DPH za zdaňovací období 2011-2012 (č. l. 688-719). V případě společnosti XXXXX jsou stejné závěry patrné ze zpráv o kontrole za zdaňovací období 2011-2012 správcem daně (č. l. 845-960) a z daňových přiznání k DPPO a DPH za zdaňovací období 2011 a 2012 (č. l. 961-989) a konečně u společnosti XXXXX jsou stejné závěry patrné ze zprávy o kontrole DPPO a DPH za zdaňovací období 2012 (č. l. 1113-1158) a z přiznání k DPPO a DPH za zdaňovací období 2012 (č. l. 1159-1184).

21. Z výše popsaných smluv a faktur, jakož i z vyhodnocení akcí se podává charakter reklamních služeb pro společnost reprezentované obžalovaným prováděných tak, že základním nástrojem propagace těchto společností bylo umístění reklamních bannerů ve formátu 1 x 1,5 metru či v jiných formátech s podobnými rozměry a v některých případech byl tento základní nástroj reklamy doplněn o další propagační nástroje, např. zveřejnění loga firem na LED obrazovkách, dále o informace o partnerovi akce podané moderátorem akce apod.
22. Tyto reklamní služby však nebyly dílem jednoduchého obchodního vztahu reprezentovaného některou ze společností řízených obžalovaným jako odběratelem a některou ze společností řízených T. K. (XXXXX) nebo M. S. (XXXXX, s.r.o.) jako dodavateli, případně těmito společnostmi a nějakým konečným zpracovatelem reklamních služeb, nýbrž se ve všech případech jednalo o řetězce v počtu čtyř až sedmi různých subjektů, v nichž figurovaly kromě společností ovládaných obžalovaným (XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX) a společností reprezentovaných T. K. (XXXXX) a M. S. (XXXXX) ještě v různém obsazení společnosti XXXXX (P.P.), XXXXX, XXXXX, XXXXX (M.S.), XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX s.r.o., XXXXX, XXXXX a konečně I.H. jakožto OSVČ. Právě I.H. jako OSVČ přitom byla výhradním zpracovatelem veškerých zadání na reklamní činnost, jež měla být pro společnost reprezentované obžalovaným zajišťována a takto se dělo vždy prostřednictvím předposledního článku v řetězci společností, který uzavřel s I.H. smlouvu o dodávkách zboží, jak vyplývá ze smlouvy mezi I.H. a společností XXXXX na č. l. 1440-1443 a I.H. a společností XXXXX na č. l. 1444-1445. Tyto listiny jsou v souladu s výpovědí svědkyně H., která uvedla, že s těmito společnostmi spolupracovala, a pokud jde o společnost XXXXX, pak přestože si svědkyně spolupráci s takovou společností jistá nebyla, vyplývá její spolupráce s touto společností v několika případech z objednávky na reklamu (např. č. l. 1458). Porovnáním reklamní činnosti prováděné I.H. tak, jak je tato patrna z jí vystavených faktur (č. l. 1422-1439, 1446-1457, 1459-1478) a porovnáním reklamní činnosti, která byla v konečném důsledku pro společnost reprezentované obžalovaným odvedena (viz faktury uvedené ve výroku tohoto rozsudku), pak je zřejmé, a to v souladu s výpovědí svědků P., S., K., B., V. a H., že výhradním zpracovatelem reklamních služeb, kterých se obžalovaným řízeným společností dostalo, je pouze a jedině I.H. a význam ostatních společností, které se měly na jednotlivých objednávkách reklamní činnosti podílet, je tak zcela bez významu, když tyto žádnou další reklamní činnost nad rámec té, která byla odvedena I.H., neprovedly a jejich existence v takto účelově vytvořených řetězcích společností od objednávky po realizaci objednávky tedy spočívala v prosté přefakturaci, jejímž důsledkem bylo vždy navýšení ceny. Míra tohoto navýšení je pak patrna porovnáním cen fakturovaných I.H., které se pohybovaly od 5 000 Kč do 43 200 Kč včetně DPH a cen v konečném důsledku fakturovaných společností reprezentovaných obžalovaným, když konkrétně toto umělé navýšení v případě společnosti XXXXX reprezentuje u jednotlivých faktur 17. - 111. násobek ceny původně fakturované, v případě společnosti XXXXX 37. - 49. násobek, v případě společnosti XXXXX 14. - 39. násobek a u společnosti XXXXX 19. - 40. násobek.
23. Otázkou, kterou soud řešil, je, zda bylo uvedené umělé navýšení cen za reklamní službu pouze důsledkem nedostatečného rozhledu obžalovaného v oblasti cenové politiky v reklamě anebo bylo umělé navýšení cen za reklamní služby výsledkem zralé úvahy obžalovaného s cílem daňových úniků. Druhá z uvedených možností je pak dle přesvědčení soudu pravým důvodem, který obžalovaného k popsanému počínání vedl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

24. V první řadě je třeba argumentovat závěry znaleckého posudku v oboru ekonomika, odvětví ekonomická odvětví různá, specializace marketing, posuzování marketingové komunikace, propagace a reklamy, jenž vycházel ze zákona č. 526/1990 Sb. (zákon o cenách) a jeho prováděcí vyhlášky č. 265/1991 Sb. a zákona č. 151/1997 Sb. (zákon o oceňování majetku). Podle zákona o cenách je obvyklou cenou cena shodného nebo z hlediska užití porovnatelného nebo vzájemně zastupitelného zboží volně sjednávaná mezi prodávajícími a kupujícími, kteří jsou na sobě navzájem ekonomicky, kapitálově nebo personálně nezávislí na daném trhu, který není ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže. Nelze-li zjistit cenu obvyklou na trhu, určí se cena pro posouzení, zda nedochází ke zneužití výhodnějšího hospodářského postavení kalkulačním propočtem ekonomicky oprávněných nákladů a přiměřeného zisku. Zákon o oceňování majetku se pak použije vždy v případě, odkazují-li tyto předpisy na cenový nebo zvláštní předpis pro ocenění majetku nebo služby k jinému účelu než pro prodej a platí i pro účely stanovené zvláštními předpisy uvedenými v části 4. až 9. tohoto zákona, stanoví-li tak příslušný orgán v rámci svého oprávnění nebo dohodnou-li se tak strany. Obvyklou cenou se pro účely tohoto zákona rozumí cena, která by byla dosažena při prodeji stejného, popř. obdobného majetku nebo při poskytování stejné nebo obdobné služby v obvyklém obchodním styku v tuzemsku ke dni ocenění. Přitom se zvažují všechny okolnosti, které mají na cenu vliv, avšak do její výše se nepromítají vlivy mimořádných okolností trhu, osobních poměrů prodávajícího nebo kupujícího, ani vliv zvláštní obliby.
25. Znalec nastudoval spisový materiál a dále postupoval tak, že k jednotlivým akcím, na kterých byly společnosti reprezentované obžalovaným prezentovány, vyhledal adekvátní akce podobného rozsahu, zaměření a typu, z nichž zjistil, kolik by stála propagace v té podobě, která byla zajišťována v letech 2011 a 2012. Porovnáním jednotlivých akcí, které byly v konečném důsledku obžalovanému vyfakturovány, s akcemi konanými v čase a prostoru obdobnými, pak dospěl k závěru, že ceny, které společnosti obžalovaného za reklamu zaplatily, jsou velmi výrazně nadhodnoceny oproti obvyklé tržní ceně. Dále znalec dospěl k závěru, že přínos propagace společností reprezentovaných obžalovaným ve formě umístění reklamních bannerů na předmětných akcích je naprosto minimální a zcela neodpovídající částkám zaplaceným za tuto propagaci, přičemž marže, kterou lze při přeprodeji reklamních akcí chápat jako standardní, činí 15 %. Z pohledu znalce byly reklamní služby tak, jak je fakturovala zpracovatelka I.H., cenami reálnými. Konečně znalec uzavřel, že vyhodnocení akcí tak, jak se tyto podávají ze spisu, je nedostatečné, když tyto obsahují zejména popis akcí, avšak v těchto absentují informace o cílové skupině a přínosu propagace na akci pro předmětné společnosti.
26. Odlišný názor zaujal znalec z téhož oboru a odvětví (dr. Ing. Vítězslav Hálek, MBA), který uzavřel, že ceny fakturované za reklamní služby společností reprezentovaných obžalovaným jsou cenami obvyklými, neboť tyto nevybočují z intervalu stanoveného na základě jeho rozsáhlé databáze cenami za podobné služby na trhu hrazenými.
27. Porovnáním obou přístupů znalců dospěl soud k závěru, že cenu obvyklou ve smyslu výše uvedených předpisů stanovuje mnohem přesněji znalecký posudek Ing. Kuchaře, na rozdíl od znaleckého posudku dr. Ing. Vítězslava Háleka, když první z uvedených znalců podrobnou činností formou dotazů u realizátorů reklamních akcí, jaké prostředky byly vynaloženy při akcích svým charakterem, rozsahem a místem konání odpovídající akcím fakturovaným obžalovanému při respektování regionálních specifik dospěl ke konkrétním částkám, které jsou srovnatelné s cenami účtovanými zpracovatelkou reklamních služeb I.H., na rozdíl od znalce dr. Ing. Vítězslava Háleka, který ani u jedné z akcí cenu obvyklou nestanovil, nýbrž se pouze omezil na konstatování, že ceny proplácené obžalovaným spadají do jím zjištěného intervalu, který je výše popsán. Závěr znalce, že nevybočuje-li zkoumaná cena z tohoto intervalu, pak je cenou obvyklou, pro zjišťované účely přijmout nelze, neboť takto nesmírně široce pojatý interval není konkrétní cenou, jakou mají na mysli výše uvedené předpisy. S takovým závěrem soudu pak koresponduje i ustálená judikatura, z níž lze pojmenovat rozhodnutí NSS č. j. 8 Afs 80/2007-105.

28. Velmi důležitým pro závěry o tom, jak a pro jaké skutečné účely vznikl onen účelový řetězec subjektů, které se na realizaci reklamní činnosti měly údajně podílet, je i obsah výpovědi svědka P.P., který pravdivě pojmenoval okolnosti nabídky T. K., které se mu dostalo, když tohoto žádal o pomoc v jeho svízelné ekonomické situaci a kterou přijal, přičemž tato spočívala v tom, že se zapojil do výše popsaného uměle vytvořeného řetězce společností údajně se na reklamních službách pro obžalovaného podílejících tím, že byl v celé záležitosti činný pouze administrativně, když na vlastní realizaci se vůbec nepodílel, pouze obdržel od společnosti XXXXX objednávku, dále od společnosti XXXXX obdržel faktury a na základě těchto faktur pak proběhl tok financí a jeho společnost XXXXX přijala od společnosti XXXXX finanční prostředky, které dále přeposlal na společnost XXXXX, kterou provozoval jeho syn (z toho důvodu, aby měla společnost kreditní obraty pro účely budoucího bankovního úvěru), dále vybral fyzicky prostředky z účtu společnosti XXXXX v hotovosti a tyto předal T.K., který se potom vyrovnal se společností XXXXX. On z toho v konečném důsledku měl zisk ve výši 1-2 % fakturované částky, neboť takové procento si přefakturoval a taková částka zůstala jeho firmě jako zisk.
29. Obdobnou vypovídací hodnotu má pak výpověď svědkyně E.Š.B. jakožto jednatelky společností XXXXX a XXXXX, která uvedla, že ve společnosti XXXXX figurovala pouze do 6. 8. 2007 a pak už měla vlastní živnostenský list jako OSVČ a tedy s fakturami údajně jí vystavenými za tuto společnost nemá nic společného, když typ faktur, které používala (č. l. 1783) těm, které údajně měla vystavit ona, neodpovídá a stejně tak neodpovídá razítko a její podpis. Navíc společnost XXXXX provozovala velkoobchod sběrných surovin a prováděla dláždění zámkové dlažby, tedy specializovanou stavební činnost a nikoliv reklamu. Pokud jde o společnost XXXXX, tak v tomto případě se stalo to, že byla v tíživé osobní situaci a jako jednatelka této společnosti prodala asi za 2 000 nebo 3 000 Kč své podpisy na různých papírech, aniž by je uměla specifikovat. Pokud jde o faktury, které měla údajně vystavovat za společnost XXXXX (č. l. 1200-1206), pak tyto nevystavovala, neboť takovou formu faktury vůbec nepoužívala, a pokud jde o smlouvy o dílo uzavřené údajně mezi XXXXX a společností XXXXX spol. s r.o. (č. l. 1266, 1268, 1270, 1272, 1274), pak tyto nezná, použité razítko společnosti XXXXX neodpovídá skutečnému razítku a její podpis na těchto smlouvách není. Závěrem lze tedy uvést, že podobně jako společnosti XXXXX s.r.o. a XXXXX zastupované jednatelem P.P. i společnosti XXXXX a XXXXX zastupované jednatelkou E.Š.B. byly zneužity ve výše uvedeném uměle vytvořeném řetězci společností, které se měly podílet na reklamní činnosti pro společnost řízené obžalovaným, aniž by se na fakturované činnosti jakkoli podílely.
30. Obdobné závěry lze učinit u společností XXXXX, XXXXX a XXXXX, k jejichž činnosti uvedl tehdejší jednatel L.V., že na základě poptávky společností XXXXX zastupované T. K. pro tohoto od jiných společností získal požadované, aniž by se jakkoli na zpracování reklamní činnosti podílel, reklamní předměty předal T.K. a na účet inkasoval na oplátku finanční prostředky.
31. Porovnáním obsahu mandátních smluv uzavíraných na jedné straně obžalovaným jako mandantem a na druhé straně M. S. jakožto jednatelem společnosti XXXXX, s.r.o. s cenami, které byly za reklamní činnost vypláceny, je na první pohled patrná výrazná nevyváženost, kdy na jedné straně se obžalovaný zavazuje k úhradě silně přemrštěných cen za reklamní činnost a na druhé straně jsou v rámci mandátních smluv úkoly mandatáře popsány naprosto nekonkrétně a obecně, když není vůbec specifikován konkrétní rozsah plnění a způsob, jakým má být vlastně prezentace mandanta konkrétně prováděna, když absentuje i konkrétní vyhodnocení vložených prostředků oproti činnosti, která za tyto měla být odvedena, což profilu obžalovaného jakožto zkušeného podnikatele, jenž dokázal vybudovat bez cizí pomoci významné společnosti činné v oblasti nákupu, prodeje a distribuce PHM, které dosahovaly miliardových obrátů a k čemuž nebylo možno dospět bez tvrdé cenové politiky, vůbec nesvědčí.
32. Konečně významné svědectví podali i svědci T.K. jako jednatel společnosti XXXXX a M.S. jako jednatel společnosti XXXXX a XXXXX s.r.o., kteří s obžalovaným uzavírali výše zmíněné smlouvy o dílo a mandátní smlouvy a aniž by se sami na reklamní činnosti podíleli, zajišťovali pro

obžalovaného reklamní a marketingový servis na vybraných kulturních sportovních a společenských akcích dle vlastního výběru objednatele, tedy obžalovaného. Co je podstatné, tak z obou výpovědí svědků vyplývá, že přestože někdy obžalovaný s cenou lícitoval, vždy se nakonec dohodli, přičemž s obžalovaným byl vždy projednán dopředu finanční rámec pro jednotlivé akce, v rámci kterého se mohli pohybovat a lze tak uzavřít, že konečnou cenu vždy schvaloval obžalovaný a byl si tak částek, jež se do budoucna zavázal uhradit, plně vědom. Konečně k dotazu, zda obžalovaný měl povědomí, kolik a kteří subdodavatelé se na zakázkách podílejí, pak svědek T.K. uvedl, že s touto skutečností se mu on nikdy netajil.

33. Skutečný zpracovatel veškeré obžalovaným zadané reklamní činnosti, tedy svědkyně I.H. uvedla, že jako OSVČ zpracovávala objednávky pro společnost XXXXX a pro společnost XXXXX. Pokud jde o společnost XXXXX, pak z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 2049-2053) se v souladu s výpovědí svědkyně E.Š.B. podává, že tato byla od roku 2005 jednatelkou společnosti až do roku 2007, avšak nad rámec její výpovědi se z výpisu podává, že tato byla registrována jako jednatel společnosti i poté, když definitivně k výmazu jejího jednatelství došlo až v roce 2015. Svědkyně B. odmítá jakékoliv jednání o reklamní činnosti s kýmkoliv a svědkyně I.H. si nevzpomíná, s kým konkrétně za společnost XXXXX jednala, pouze obecně uvedla, že pro tuto společnost zajišťovala reklamu a jednala vždy s nějakým jednatelem nebo manažerem této společnosti, aniž by věděla, o koho šlo. Většinovým společníkem této společnosti byl, jak vyplývá z výpisu z obchodního rejstříku této společnosti, jistý H.K., kterého však s ohledem na jeho úmrtí v roce 2016 nebylo možno k těmto okolnostem vyslechnout. Nicméně s ohledem na tvrzení svědkyně B., že H.K. byl rakouským státním občanem a při jednáních mu musela tlumočit a při vědomí, že svědkyně H. takovou zvláštností, tedy že by jednala s cizincem, nikdy nezmínila (kteroužto okolnost by si nepochybně pamatovala), lze uzavřít, že za společnost XXXXX nejednala v těchto záležitostech osoba oprávněná. Takový závěr pak opět zapadá do vědomé neprůhlednosti vazeb subjektů, které se na reklamní činnosti měly podílet, neboť výběr společnosti XXXXX pro uvedené účely nebyl náhodný, nýbrž vědomě učiněný tím, kdo sestavování řetězce společností, jež se měly na reklamní činnosti účastnit, realizoval, neboť ze zprávy o daňové kontrole Finančního úřadu pro Kraj Vysočina (č. l. 86verte) se podává, že společnost XXXXX je nekontaktní, v sídle společnosti se několik let nevyskytuje a písemnosti zasílané prostřednictvím datové schránky jsou doručovány uplynutím lhůty. Daňový subjekt XXXXX též nepodává od roku 2006 daňová přiznání.
34. Obdobný závěr lze vyjádřit ve vztahu ke společnosti XXXXX, kterou svědkyně H. zmiňovala jako dalšího z partnerů, jimž předávala výsledky své práce, když z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 2022) se podává, že jednatelem společnosti byl v předmětném období jistý H.P. a ze sdělení správce daně (č. l. 56verte) se podává, že společnost XXXXX nepodává od roku 2010 daňová přiznání, dále že dne 22. 2. 2011 byla s daňovým subjektem ukončena smlouva o poskytnutí obchodní adresy a že daňový subjekt je nekontaktní.
35. Pokud pak jde o společnost XXXXX, kterou svědkyně H. ve své výpovědi neuvedla, když pouze sdělila, že jí název této společnosti něco vzdáleně říká, pak je faktem, že tato společnost figurovala ve vytvořených řetězcích společností ve třech případech vždy jako předposlední článek, jenž měl být v kontaktu se zpracovatelem reklamní činnosti I.H. a z výpisu z obchodního rejstříku (č. l. 2026-2027) se podává, že jednatelem společnosti byl jistý P.Š., společnost je od 3. 7. 2013 v likvidaci a ze zprávy správce daně (č. l. 85verte) se podává, že v dokumentech předložených daňovým subjektem v rámci daňového řízení nebyly v předmětném období vykázány žádné hodnoty v běžném účetním ani v minulém účetním období a výše učiněné závěry platí i zde.
36. Vyhodnocením výše uvedeného lze tak dospět k jednoznačnému závěru, že tvrzení správce daně a následně žalobce, že pro účely realizace objednávky obžalovaného na reklamní činnost vznikly účelově vytvořené řetězce společností, které se však žádným způsobem, vyjma navýšení ceny a přefakturace na skutečné reklamní činnosti nepodílely, je zcela oprávněné. Kdo z osob zainteresovaných měl o této skutečnosti povědomí, respektive kdo se na vytváření takového řetězce přímo podílel, pak vyplývá z výpovědi svědkyně I.H., která uvedla, že T.K. o existenci skutečného

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

zpracovatele, tedy OSVČ I.H. velmi dobře věděl, když tento se v minulosti zajímal o její práci, měli spolu několik schůzek, v rámci kterých se jmenovaný snažil získávat informace ohledně akcí, které ona zajišťuje a následně pro něj také nějakou reklamní činnost zajišťovala, tedy je zřejmé, že hned první článek řetězu společností, tedy společnost XXXXX, reprezentovaná právě T. K., znala skutečného a jediného zpracovatele objednávek obžalovaného a tedy i ceny, které účtuje a bylo mu tedy nutně známo, že konečné ceny za reklamní činnost pro obžalovaného nejsou jeho slovy „mírně navýšené“, nýbrž že jde o navýšení absurdní, mnohdy až sto až vícenásobné. Stejně závěry pak lze učinit ohledně vědomí obžalovaného, když ze všech výše popsanych důkazů je zřejmé, že se obžalovaný nestal ve své údajné navíť obětí ostrílených obchodníků v oboru, jenž nepovažoval za sobě vlastní, nýbrž že se jednalo o reklamní služby, jejichž cena byla extrémně navýšena s jeho vědomím a ve spolupráci s druhými, když motivem jeho jednání a konečným cílem nebyl výhradně zisk větší publicity pro společnosti jím ovládané, nýbrž zejména umělé navýšení výdajů, k nimž by za jiných okolností nikdy nepřistoupil a tím tedy snížení daňového základu.

37. Pokud pak jde o výši škody, kterou obžalovaný svým jednáním správci daně, jenž v daňovém řízení zastupuje Českou republiku, způsobil, pak vycházel soud z výsledku práce znalce Ing. Vladimíra Kuchaře, který v souladu s již dříve vysloveným závěrem správce daně označil cenu za reklamní služby fakturovanou I.H. za reálnou a tedy cenu obvyklou, která byla od posléze navýšených a účtovaných cen odečtena.
38. Shrnutím výše popsaného lze tak uzavřít, že na poskytnutí reklamních služeb pro společnost reprezentované obžalovaným se podílely řetězce společností, na jejichž počátku byl daňový subjekt I.H. a dodavatelem byla pak společnost XXXXX, event. společnost XXXXX, s.r.o., přičemž společnosti reprezentované obžalovaným pak tvořily poslední článek těchto řetězců. Právě společnosti obžalovaného pak jako koncové články těchto řetězců si v konečném důsledku snižovaly základ daně částkami za reklamy, které mnohonásobně převyšovaly částky, které byly soudem za tyto služby vyhodnoceny jako obvyklé. K onomu mnohonásobnému navýšení služeb tak docházelo postupně v uvedených jednotlivých řetězcích, a to zcela neodůvodněně, když jakýkoliv smysluplný příspěvek k dílu vytvořenému I.H. nebyl u žádné z navazujících společností shledán. V těchto transakcích v rámci popsanych řetězců pak lze spatřovat disproporce v rozložení zisku, neboť sjednané smluvní mezivztahy byly ekonomicky iracionální. Společnosti reprezentované obžalovaným jako daňové subjekty jsou současně subjekty podnikatelskými, u kterých je třeba předpokládat racionální a ekonomické jednání, které v daném případě zcela absentovalo. Z těchto důvodů je třeba posoudit činnost společností zapojených do popsanych řetězců jako „jinak spojené osoby“ ve smyslu § 23 odst. 7 písm. b) bod 5 zákona o daních z příjmů, neboť podle tohoto ustanovení liší-li se ceny sjednané mezi spojenými osobami od cen, které by byly sjednány mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek a není-li tento rozdíl uspokojivě doložen, upraví správce daně základ daně poplatníka o zjištěný rozdíl a nelze-li určit cenu, která by byla sjednávána mezi nezávislými osobami v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných podmínek, pak se použije cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu. Podle tohoto ustanovení zákona se spojenými osobami rozumí jinak spojené osoby, kterými jsou osoby, které vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty. Tímto se ve smyslu platné judikatury (rozsudek NSS č. 7 AFS 47/2013 ze dne 13. 6. 2013) rozumí nejen osoby, které bezprostředně vytvořily právní vztah převážně za účelem snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty, ale veškeré osoby, které se na řetězci obchodních transakcí směřujících ve svém důsledku ke snížení základu daně nebo zvýšení daňové ztráty podílely. Výdaje ve formě nákladů za reklamní služby po odpočtu ceny obvyklé ve smyslu výše uvedeném, tak nebylo možno s ohledem na výše popsané ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. o dani z příjmů uznat za výdaje vynaložené na dosažení, zajištění a udržení zdanitelných příjmů a tyto odečíst ve výši prokazované obžalovaným v rámci podaných daňových přiznání.

39. Plátce daně z přidané hodnoty má za splnění určitých podmínek nárok uplatnit si odpočet daně z přidané hodnoty a tak snížit svůj základ daně. Tento nárok vyplývá z ustanovení § 72 zákona o dani z přidané hodnoty, který rovněž vymezuje základní podmínky pro uplatnění tohoto nároku. Podle odstavce 1. citovaného ustanovení nárok na odpočet daně má plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Odstavcem 2. je pak definováno, co se rozumí daní na vstupu u přijatého zdanitelného plnění. Ve výše popsaných případech jednání obžalovaného však nebyla cílem ekonomická činnost, ale vyinkasování odpočtu daně z přidané hodnoty na úkor státního rozpočtu.
40. Formálním znakem kteréhokoliv trestného činu, tedy i zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 trestního zákoníku je zavinění jakožto obligatorní formální znak subjektivní stránky trestného činu. Zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v právním řádu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy odpovědnost za zavinění jednání. Z hlediska právní teorie je zavinění považováno za vnitřní psychický stav pachatele k podstatným složkám trestného činu a zejména k jeho objektivní stránce (jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi) a k objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění, vnímání pachatele a složku volní, tedy chtění nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. V případě trestného jednání, z jehož spáchání byl obžalovaný uznán vinným, soud konstatuje, že bylo naplněno zavinění ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný z přesvědčení soudu konal výše popsaným způsobem primárně z toho důvodu, aby uměle navýšil výdaje společností, jež řídil a v konečném důsledku tak snížil jejich daňový základ, to vše v rozporu s výše uvedenými daňovými předpisy a takové jednání je pak třeba označit za úmyslné krácení daně. Úmysl přímý v jednání obžalovaného je navíc podepřen faktem, že nešlo o počin jednorázový (kdy si lze teoreticky představit pokus podnikatele formou reklamní činnosti zvýšit obrát společnosti, a tudíž i zisk a po vyhodnocení přínosu reklamy pro společnost za předpokladu zjištění, že byl takový postup ekonomicky prodělečný, již v takovém počínání nepokračovat či alespoň ne ve stejném formátu), nýbrž o dlouhodobé konání, v němž obžalovaný pokračoval po dobu téměř dvou let, aniž by po takto dlouhé období zaujal jakoukoli reflexi k popsanému počínání a pokusil se kvalifikovaně vyhodnotit přínos obrovské sumy prostředků, které do reklamy investoval.
41. Zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je v podstatě zvláštním případem podvodu, přičemž toto ustanovení chrání zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociálním zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb. V daném případě nebyla správně zaplacená daň z přidané hodnoty a daň z příjmů právnických osob, které jsou povinnou a zákonem stanovenou peněžitou částkou, která musí být za daných podmínek odváděna do veřejného rozpočtu ve stanovené výši a ve stanovených lhůtách.
42. Pro zodpovězení otázky, zda se obžalovaný dopustil trestné činnosti formou pokračování, soud přihlížel k podmínkám pokračování vymezeným v § 116 trestního zákoníku, dle něhož se pokračování v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují byť i v souhrnu skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. Dle uvedeného vymezení pojmu „pokračování v trestném činu“ pak dílčí útoky reprezentované jednotlivými podáními daňových příznání u správce daně podloženými vědomě realitě odporujícími podklady ve svém souhrnu naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, tyto jsou spojeny naprosto shodným způsobem provedení a stejně tak i blízkou souvislostí časovou a předmět útoku pak rovněž zůstal po celou dobu páchaní trestné činnosti shodný a tedy související. Za popsaných podmínek tak jde o jednání pokračující.
43. V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného tedy došlo ke zkrácení daňové povinnosti a následkem jednání obžalovaného je vznik škody vymezené výrokem tohoto rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

a v konečném důsledku tak celková škoda činí 23 327 681 Kč, kterou je pak třeba ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku chápat jako škodu velkého rozsahu, neboť přesáhla částku 5 000 000 Kč, která je v souladu s citovaným ustanovením rozhodující pro užití takového kvalifikačního znaku.

44. Vedle zavinění (zminěného výše), které je obligatorním znakem subjektivní stránky trestného činu, se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestně právní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu. Po provedeném dokazování soud konstatuje, že motivem trestného jednání obžalovaného byla bez pochyby snaha získat finanční prostředky na úkor státního rozpočtu, jak se i v konečném důsledku stalo.
45. Objekt zločinu a předmět útoku obžalovaného byl popsán výše a zbývá se tedy zabývat subjektem trestného činu jakožto obžalovaným samotným, který splňuje podmínku § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk) v době spáchání trestné činnosti a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou v § 26 trestního zákoníku, když k jinému hodnocení jeho osoby tento v průběhu trestního řízení příčinu nezavdal. Subjektivní stránka zločinu je popsána výše včetně zavinění a objektivní stránka zločinu pak zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaného vyjádřené ve výroku tohoto rozsudku bylo plně ozřejmeno, následek jeho jednání v podobě způsobené škody je rovněž zřejmý a příčinný vztah mezi jednáním a následkem byl rovněž prokázán.
46. Výše popsaným jednáním tak obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku.
47. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaného soud přihlédl k ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.
48. Obžalovaný R.T. v minulosti nebyl soudně trestán ani přestupkově projednáván, kteroužto skutečnost soud vyhodnotil jako okolnost polehčující podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Na druhé straně soud vyhodnotil fakt, že obžalovaný spáchal trestnou činnost po předchozím uvážení, dále ze ziskuchtivosti a ve větším rozsahu a po delší dobu, jako přitěžující okolnosti podle § 42 písm. a), b), m) trestního zákoníku. Přihlédnout rovněž bylo třeba ke skutečnosti, že škoda, kterou obžalovaný trestnou činností způsobil, přesáhla více jak čtyřnásobně hranici škody velkého rozsahu ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku.
49. S ohledem na vše výše uvedené pak soud v rámci trestní sazby odnětí svobody v rozpětí od pěti do deseti let podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku uložil obžalovanému R.T. trest odnětí svobody pod jednou třetinou zákonné trestní sazby, pro jehož výkon byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
50. Současně byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně jejich zastupování na základě plné moci, a to při polovině zákonné trestní sazby, neboť obžalovaný se trestné činnosti dopustil v souvislosti s výše popsaným předmětem činnosti společností, jež reprezentoval a současně v souvislosti s výkonem popsané funkce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 3. září 2019

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu